

IK BEN TOCH TÉ GEK!

Inclusief **32**
kwaliteitslabels

• Pleidooi voor
vrije uitloop-
kinderen

Leren van een
dolfjinentrainer

• 'Elke leerling
kan goud
winnen'

6

18

8

16

4

10

EEN MAGAZINE MET 32 KWALITEITSLABELS

We labelen ons helemaal suf in het onderwijs. En in dit magazine over passend onderwijs doen wij daar vrolijk aan mee. Maar dan anders. Personen met goede ideeën, inspirerende bijdragen en nuttige tips krijgen van de redactie namelijk een uniek kwaliteitslabel, als beloning! Omdat zij het durven om hun hoofd boven het maaiveld uit te steken. Omdat zij zo bijzonder zijn.

COLOFON

'Ik ben toch té gek' is een eenmalige uitgave van

www.congres-content.nl

Het team van Magazine on the Spot:

Redactie

Eric Went
Karljin Broekhuizen
Jorieke van der Geest
Eindredactie
Eric Went

Vormgeving

Brenda de Graaf
Fotografie
Edwin Weers

www.magazine-on-the-spot.nl

volg ons

19

Omgaan met verschillen in de klas. Hoe doe je dat? Deze vraag is nog meer actueel nu scholen sinds 1 augustus wettelijk aan de lat staan voor passend onderwijs. Immers: leerlingen met – om maar wat te noemen - dyslexie, autisme, ADHD en hoogbegaafdheid, maar ook 'gewone' zorgleerlingen komen meer dan voorheen in gewone schoolbanken in hetzelfde klaslokaal terecht. Bij elkaar, door elkaar, met nog steeds die ene docent(e) voor de klas, die daarmee moet zien te dealen.

Maar hoe erg is dat eigenlijk, die zogenaamde zorgplicht? In dit inspiratiemagazine reiken wij u een karrevracht aan prikkelende observaties, verrassende inzichten en perspectiefrijke aanknopingspunten aan die u zullen helpen om passend onderwijs met een glimlach tegemoet te treden. Zodat u in kansen gaat denken, in plaats van in beperkingen. Zodat u nieuwsgierig gaat kijken naar wat een leerling wel kan, in plaats van wat hij niet kan. In dit magazine dagen

Koester het abnormale

wij u uit om het 'abnormale' te koesteren en te benutten in de klas, in plaats van het met kracht de kop in te drukken. Wij vragen u om te kijken wat het oplevert als je een leerling niet langer in de hoek van 'verwachte problemen' ontmoet, maar in het centrum van te verwachten verlangens. Een magazine, kortom, met een positieve, optimistische en zelfs ronduit vrolijke kijk op passend onderwijs. Ivo Mijland, opleider bij Ortho Consult, formuleert het in zijn boek 'Ik ben toch té gek!' als volgt: 'Als je een leerling wilt verleiden tot leren, moet je eerst zijn hart raken en daarna pas zijn hersenen'. Waarom dat zo is, hoe je dat op de werkvloer kunt toepassen en wat dat zoal oplevert, precies daarover gaat dit magazine. Op de zeventien pagina's die nog volgen zullen wij u dat vanuit verschillende invalshoeken met veel plezier, passie, bevlogenheid en bovenal met steekhoudende argumenten uit de doeken doen. Zodat uw leerlingen, die nu nog vooral als 'gek' worden gezien, straks met uw hulp stiekem durven denken: 'Ik ben toch té gek'. En zodat u, als u straks terugkijkt op wat passend onderwijs u gebracht heeft, euforisch zult concluderen: 'Mijn vak is té gek'!

DE REDACTIE

Pleidooi voor vrije uitloopkinderen

EN PASSEND ONDERWIJZEN

Zou dat niet handig zijn, een boekje met recepten voor passend onderwijs? Peter Mol, directeur van Gedragpunt, expertisecentrum voor gedrag en onderwijs, denkt dat intuïtie en goed kijken naar het kind al volstaan. 'Boekjes? Die heb je helemaal niet nodig!'

DRS. PETER MOL

Als je aan verschillende betrokkenen vraagt wat passend onderwijs is, krijg je verschillende antwoorden. Natuurlijk gaat het bij bestuurders over geld en bij een ministerie over protocollen. Veel van de antwoorden hebben echter geen relatie met het werk

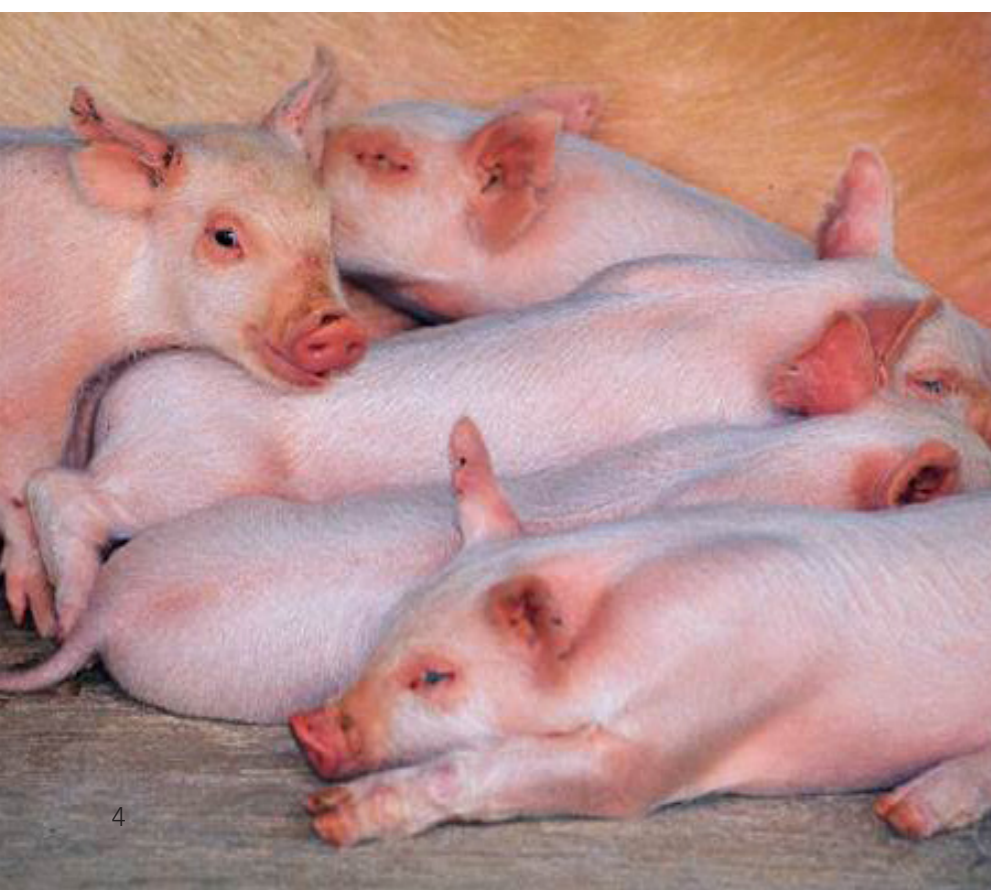
van de leerkracht. Mol: "Voor de klas ben je niet bezig met een kostenplaatje. Je bent bezig met het kind. Een overheid kan dan wel bedenken dat er geen rugzakjes meer zijn, maar kinderen verdampen niet. In de praktijk loop je dus tegen hetzelfde aan." Passend

onderwijs gaat volgens Mol over de docent en minder over de leerling. "Passend onderwijzen is de sleutel."

DOE EENS NORMAAL

Passend maken gebeurt in de klas, niet in een vergadering. De leerkracht werkt dagelijks met leerlingen en niet met ondersteuningsbehoeften, toekomstperspectieven of uitstroomprofielen. En toch moet je jouw onderwijs passend maken. Het gedrag van jou, als docent, is daarbij essentieel. Creëer een veilige omgeving, heb inzicht in hoe je zelf reageert en weet welk gedrag jij zelf uitlokt. "'Doe nou eens normaal' roepen, heeft geen enkele zin: een leerling weet niet wat normaal is, dat gedrag moet je eerst aanleren", legt Mol uit. Goed onderwijs vraagt behalve kennis, vaardigheden en een houding waarin je kansen ziet, vooral ook pedagogisch tact. Dat is niet

'Pas op dat we in het onderwijs kinderen niet als biggetjes gaan zien, die we klaar kunnen stomen tot karbonades.'

'Dit ventje roept emotie op. Emoties kan je trainen. Daar moet je niet bang voor zijn.'

altijd te omschrijven, dat bezit een docent vaak van nature. "Vertrouw als docent op dat gevoel, het is meestal juist", beweert Mol. "Als je je enkel theoretisch verdiept in ADHD, PDD-NOS en ODD, is het gevaar groot dat je vakmanschap verschrompelt tot kennis van die stoornissen. Natuurlijk is het moeilijk om te gaan met kinderen met gedragsproblemen. Maar gebruik

je boerenverstand, je nuchterheid en je intuïtie; dan kom je heel ver. Spelen je emoties op? Herken ze! Train je gedrag, net zoals een kind 'normaal gedrag' moet trainen: volg het kind in zijn of haar ontwikkeling en kijk waar je kunt aansluiten."

PASSEND ONDERWIJZEN

Als we uitgaan van de maakbaarheid van kinderen, doe je jezelf als leraar én doe je de leerlingen tekort. Met al je kennis over agressief gedrag sta je met een mond vol tanden als een leerling zijn pet niet af doet. "Wees er op tijd bij, weet wanneer iets escaleert. Met simpele ingrepen ben je de situatie voor: wees bijvoorbeeld altijd als eerste in de klas", adviseert Mol. Pas als je de pedagogisch goed bedoelde, maar soms verstoringadviezen minimaliseert, ontstaat er ruimte voor passend onderwijs. Mol: "Kijk uit met de kreet dat we 'alles uit een kind' moeten halen. Dan blijven er lege

velletjes achter. Ik pleit voor vrije uitloopkinderen, met passend onderwijzen!" Protocollen maken het volgens Mol vaak onnodig ingewikkeld. "Kijk naar wat het kind wel kan, 'ontlabel het' en kijk naar talenten. Dan pas ontstaat er echt passend onderwijs."

IN DE PRAKTIJK

"Het verhaal van Peter Mol is heel herkenbaar. Hij stelt eigenlijk dat een goede sfeer een voorwaarde is om goed te kunnen leren. Dat probeer ik ook toe te passen in mijn lessen: een goede relatie is het belangrijkste, anders gebeurt er niets. En dat leer je niet uit een boekje, daarvoor moet je soms lekker samen taart eten."

Manon de Jong

'Eindig elke interactie positief'

DIERENTRAINER NEGEERT SLECHT GEDRAG

Wat kunnen docenten leren in het Hardewijkse Dolfinarium? Niet alleen hoe je dolfijnen kunstjes laat doen, meent dierentrainer Léon van der Heide. "Ik gebruik technieken bij het trainen van dieren, die net zo goed toepasbaar zijn in het onderwijs."

"Toeschouwers van dolfijnenshows zijn altijd verbaasd over de bijzondere band tussen mens en dier", merkt van der Heide. "Ze zijn heel nieuwsgierig naar hoe we de dolfijnen zo goed kunnen laten gehoorzamen." Het geheim van de training zit in de positieve benadering, legt hij uit. "Je kunt dolfijnen niet dwingen, want als ze ergens geen zin in hebben, zwemmen ze zo weg. Het kan zelfs gevaarlijk zijn om het water in te gaan met een dier dat net gestraft is. Daarom leggen wij het accent

puur op correct gedrag belonen." Pavlov noemde het 'operante conditionering', en het grote voordeel hiervan is dat het dier, of mens zelf in de hand heeft of hij beloond wordt of niet. Van der Heide: "Dan is fouten maken zelfs heel nuttig, want als je ze daarna de kans geeft om iets wel goed te doen, dan herkennen ze meteen het gewenste gedrag."

CONSEQUENT ZIJN

Van der Heide negeert slecht gedrag. "Hierin zit een groot

Dolfijnen hebben mij geleerd wat de kracht van positieve feedback is

verschil met hoe het nu gaat in het onderwijs", denkt hij. "Vaak wordt daar juist aandacht gegeven aan gedrag dat niet voldoet en gaat de leraar of leidinggevende aan goed gedrag voorbij. Wij doen wel aan negatieve correctie, maar die correctie houdt bij ons alleen in dat we aandacht wegnemen." Gedurende het leerproces moet je als trainer heel consequent zijn. Alleen 100 procent juiste responsen worden goedgekeurd. Van der Heide: "Als je je trainee de ruimte geeft om het net niet helemaal

goed te doen, dan doen ze dat namelijk voortaan". Van der Heide onderscheidt ook een duidelijk verschil tussen erkennen en prijzen. "Ik beloon alleen nieuw aangeleerd gewenst gedrag", legt hij uit.

STAPPENPLAN

Hoe begin je dan aan dat trainingsproces? "Stap één is een duidelijk doel", stelt van der Heide. "Dat is ook waar het bij mensen vaak de fout in gaat. Als je niet specifiek genoeg bent, kan de ander jouw bedoelingen anders interpreteren. Dan heb je vaak de neiging om te denken dat de ander het fout heeft gedaan, maar je moet ook bedenken of je zelf wel duidelijk genoeg was." Van der Heide werkt ook altijd met een stappenplan. "Dan kun je namelijk een stapje terug als iets toch te moeilijk blijkt." Zowel bij dieren als bij mensen is het belangrijk om te begrijpen dat het individuen zijn, benadrukt Van der Heide. "Je moet echt kijken waar de individuele kwaliteiten liggen en of je die kunt benutten.

Stel: een kind heeft een drie voor wiskunde, maar blinkt uit in talen. Die drie zal waarschijnlijk nooit een acht worden, maar misschien moet dat kind dan eigenlijk juist focussen op talen. Dat vind ik echt iets om te overwegen."

Van der Heide besluit met een advies: "Eindig elke interactie positief". En met deze positieve noot geeft hij alle docenten iets om over na te denken: "Hoe beloon jij kinderen in je klas? Laat je creativiteit maar los!"

IN DE PRAKTIJK

"Het is goed om af en toe weer eens stil te staan bij de basisprincipes. Gedrag veranderen lijkt vanuit dit perspectief van de dierentrainer heel simpel. Het hoeft allemaal niet zo ingewikkeld te zijn. Gewoon kleine stapjes zetten."

Margon Gerlings

LEON VAN DER HEIDE

Ik ben toch té gek!

PASSEND ONDERWIJS ALS KANS

Docenten uit het PO en VO, directieleden van onderwijsinstellingen en vertegenwoordigers uit de zorgsector waren op woensdag 26 november bijeen in Oirschot voor het congres 'Ik ben toch té gek!'. Dit congres, georganiseerd door Congres Content, Combinatie Jeugdzorg en Ortho Consult, liet deelnemers zien, horen en ervaren(!) dat Passend Onderwijs juist een kans is voor kinderen om 'erbij' te blijven horen, ook als ze anders zijn dan anderen.

'Talenten en ontwikkeling van de leerling staan vandaag centraal. Niet de leeropbrengsten.'

GERDA HUIJBREGTS
Raad van Bestuur Combinatie Jeugdzorg

'Docent: vraag vlak voor de zomervakantie aan elke toekomstige leerling een brief aan jou te schrijven. Met alles wat je alvast over dat kind zou moeten weten.'

INEKE VERMEULEN
interne begeleider Casimirschool

'Als je niet voor iemands kwaliteiten gaat, moet je van zijn gebreken afblijven'

EMIEL VAN DOORN

WAT WE NIET MOETEN DOEN BIJ ESCALATIE:

- In discussie gaan
- Machtsstrijd aangaan
- Leerling voor schut zetten
- Preken
- Cynisch reageren
- De leerling aanraken
- De leerling vastzetten
- Voor de leerling gaan staan

PETER MOL directeur Gedragpunt

'Ik heb een theorie: volgens mij zijn we allemaal knettergek.'

THEATER BOVEN WATER

Bekijk het eens anders!

3 ADVIEZEN VAN ERVARINGSDESKUNDIGEN

Iedereen heeft wel een mening over passend onderwijs. Docenten, schoolleiders, jeugdzorgverleners en wetenschappers. Maar wie er misschien wel met het meeste recht van spreken hebben, dat zijn toch de personen die het moeten ondergaan. De leerlingen dus. Twee van hen (plus een moeder) vertellen hun verhaal en geven als bonus een praktische tip voor het onderwijsveld.

"Ik had in groep 5 een docente die mij goed begreep. Haar collega uit groep 7 deed dat niet. Hij had bij haar kunnen aankloppen. Docenten zouden elkaar meer moeten helpen."

1. CASPER

Casper kan zich niet goed focussen op school. Hij wordt om de haverklap door docenten uit de klas gezet, en vrienden heeft hij nauwelijks. Blowen lijkt een makkelijke uitweg. Totdat de situatie onhoudbaar wordt en hij naar een afkickkliniek gaat. Inmiddels heeft hij zijn leven weer op de rails. Casper wil een sportopleiding gaan volgen en wil daarna terug naar de kliniek om jongeren met een verslaving te helpen.

"Blijf in gesprek, kijk naar elke leerling en vergeet niet te luisteren. En let ook op die kinderen die niet altijd om aandacht vragen, die kinderen die geen stuiterballen zijn."

2. LILIAN, MOEDER VAN YOERI

Al op jonge leeftijd krijgt Yoeri het label 'autist' opgespeld. Hij gaat naar een medisch kinderdagverblijf, naar het speciaal onderwijs, en uiteindelijk weer terug naar het reguliere onderwijs. Althans, dat is de bedoeling. Zodra scholen namelijk horen van Yoeri's verleden blijkt er ineens geen plek voor hem. "Dat is niet eenmaal gebeurt, maar heel vaak." Inmiddels heeft hij een plek gevonden in het reguliere onderwijs.

"Geef leerlingen goede begeleiding als ze iets niet snappen. En toon daar begrip voor. Word niet te snel boos. Dat is heel belangrijk voor de motivatie van leerlingen. En ik kan het weten."

3. ROMANA

Romana heeft geen gemakkelijke schooltijd. Ze is druk in de klas, en dat leidt regelmatig tot problemen. Het gaat echt mis in de tweede klas van de middelbare school. Zo mis, dat ze drie maanden van school verzuimt, met een taakstraf als gevolg. Inmiddels gaat het beter met haar. Ze loopt stage, en droomt ervan om kapster te worden.

#GEK2611

Peter Zegers @ZegersPiet

Hoe kunnen we zorg en onderwijs met mekaar verbinden? Integraliteit.....

#GEK2611

Emiel Van Doorn @EmielvanDoorn

Wat heerlijk dat de deelnemers van 'Ik ben toch té gek' de kwaliteiten van de leerlingen willen leren zien. Ik mocht een spiegel voorhouden. #GEK2611

Ivo Mijland @ivomijland

Wauw! Wat een fantastische rapportcijfers voor mijn lezing 'Ik ben toch té gek'. Dat heb ik op de havo nooit voor elkaar gekregen #GEK2611

Suzie van Dijk @SuziecapitalQ

@Prixie54 dat je er van genoot was duidelijk, de eerste wijze lessen komen vandaag al aan op het KDC waar ik werk .

Matthijs Sterk @SterkMatthijs

@ivomijland Hou je nog genoeg energie over voor morgen. #GEK2611 Voor een ieder die erbij is geniet...verrijk...en geef het door!

Egk @NicoEggenkamp

Vandaag een leerzame dag gehad #GEK2611

Peter @Prixie54

#GEK2611 Wat was het mooi vandaag bij 'Ik ben toch te gek?' Mooi publiek ook. En nu morgen: wat ga je anders doen? Een dingetje is al genoeg .

'Ook achter vreemd gedrag schuilt een kwaliteit'

SCHOLEN FOCUSSEN TE VEEL OP BEPERKINGEN

Hij is fervent voorstander van passend onderwijs. Maar zoals deze onderwijsvernieuwing nu wordt ingevuld, ziet Emiel van Doorn, schrijver van 'Basisboek Mediërend Leren', het somber in. "Scholen focussen nog te veel op de beperkingen van leerlingen, terwijl ze zouden moeten uitgaan van de kwaliteiten van een kind."

'Er zit zoveel in een kind, het is de kunst om het er samen uit te halen'

Van Doorn komt van ver. Als kind is hij volop 'gelabeld': ADHD, dyslexie, een laag IQ en contactgestoord (nu PDD-NOS). Hij groeide op in een internaat, waar weliswaar sprake was van liefde en zorg, maar waar altijd buiten hem om werd gecommuniceerd. Hij is nooit gehoord in zijn wensen en

verlangens, stelt hij. Wat die periode met hem deed? "Constant aangesproken worden op mijn tekortkomingen zorgde ervoor dat ik zelf ging pesten. Puur om te overleven. Uiteindelijk zag een docent niet alleen mijn beperkingen, maar ook mijn kwaliteiten: goed kunnen plannen en enig organisatietalent. Dat heeft me uiteindelijk gered."

GAATJE IN PLAFOND

Het is deze ervaring die hem ertoe aanzet een studie ontwikkelingspsychologie te volgen. Inmiddels geeft hij overal in Nederland en ver daarbuiten lezingen. Zijn motto: stel niet de beperking centraal, maar de ontwikkelbehoefte van een kind. "Onderzoek wijst uit dat een kind zich minder goed ontwik-

kelt als je inzet op de beperking", licht hij deze stelling toe. Vaak is de beperking juist een kwaliteit. Maar dat haal je niet naar boven met een simpel kwaliteitenspel. Hoe dan wel? Door goed te kijken naar het kind: zet de arrogantie van de *queenbee* om in leiderschapskwaliteiten en laat de jongen met dyslexie winnaar worden van een schaaktoernooi. De mogelijkheden van mensen kennen geen grenzen. Soms moet je alleen even zoeken naar dat ene gaatje in het plafond, maar het is er."

GEWOON LESGEVEN

Het is niet altijd gemakkelijk. In Nederland hebben we te maken met een systeem waar veel getoetst wordt en waarin scholen worden afgerekend op eindexamenresulta-

ten. Waar vindt de docent de tijd en ruimte om op zoek te gaan naar de kwaliteiten van de leerlingen? Van Doorn: "Als we vanuit liefde en betrokkenheid investeren in kinderen, bereiken we het meest. Nu hebben we als docenten vaak nog het gelijk aan onze kant, denken wij. Maar wat wil het kind zelf? Waarom moet het precies op onze manier? Misschien heeft het kind zelf wel veel creatievere oplossingen. Vaak weten zij namelijk zelf heel goed waar hun kwaliteiten liggen en wat ze nodig hebben in de klas."

BELEMMERINGEN AANPAKKEN

Van Doorn wil sámen met het kind op zoek gaan naar diens kwaliteiten. Een handelingsperspectief schrijven? Doe het samen, in plaats van over het hoofd van ouders en kinderen heen. Iedereen heeft een belemmering, maar val die belemmering sámen aan, bepleit hij. Zo is hulp durven vragen ook een vorm van zelfstandigheid, vindt hij. Van Doorn: "Ik ben zelf dyslectisch, maar ik heb vier boeken geschreven met hulp van anderen. Kinderen mogen fouten maken, en een docent moet veiligheid bieden om die fouten samen te lijf te gaan. Er zit zoveel in een kind. Het is de kunst om het er samen uit te halen."

Voor Van Doorn is het zo helder als glas: ook achter vreemd gedrag schuilt een kwaliteit, iets waar je als onderwijsgevende wel naar op zoek moet. "Pas toen mijn docent op het internaat de kwaliteiten definieerde die ik gebruikte bij het pesten, bood hij mij een andere keuze. Daarom sta ik nu hier."

IN DE PRAKTIJK

"In het onderwijs hebben, of nemen we vaak te weinig tijd om naar de kwaliteiten van leerlingen te kijken. Het is aan jou als docent om daar naar op zoek te gaan. Een oudleerling van mij was altijd heel slecht in LO, maar ik zag dat hij wel kon badmintonnen. Op zijn vrijgezellendag ben ik gevraagd een clinic badminton te geven. Na al die jaren herinnerde hij zich de oprechte interesse die ik in hem had. Uiteindelijk gaat het altijd om een goede relatie."

Jan Kion, docent LO Hoofdvaart College Hoofddorp

'Elk kind kan goud winnen'

VISIE IN DRIE CASUSSEN

Passend onderwijs is kinderen het gevoel geven dat ze ertoe doen, dat ze gezien worden. Dat stelt Ivo Mijland, eigenaar van Ortho Consult en auteur van 'Ik ben toch te gek'. Zijn positieve kijk op passend onderwijs, samengevat in drie casussen.

IVO MIJLAND

DOING A BRADBURY

"Steven Bradbury heeft voor een unicum gezorgd in de Australische sportgeschiedenis. In 2002 won hij namelijk een Olympische gouden medaille met shorttrack. Terwijl hij bekend stond als een brokkenpiloot. Zo is hij ooit bijna doodgebloed nadat een schaats zijn voet doorboorde en heeft hij zelfs een

keer zijn nek gebroken. Maar dat was geen reden om op te geven. Hij bleef schaatsen, gesteund door een coach die in hem geloofde. Tijdens de Olympische Winterspelen van 2002 kwam hij maar ternauwernood door de voorrondes heen, en de halve finale overleefde hij alleen met een fikse dosis geluk. En toen kwam de finale. De hele wedstrijd reed hij op afstand van de vier topfavorieten. Toen die uiteindelijk de sprint aangingen voor goud, zilver en brons, reden ze elkaar onderuit en kon Bradbury op zijn dooie gemakje als winnaar naar de eindstreep glijden. Vooraf had hij dat precies zo uitgedacht. Hij wist dat hij niet de beste schaatser was. Dus besloot hij: ik ga een halve ronde achter de rest rijden en ga rustig toekijken. Hij won dus niet omdat hij de snelste was, maar omdat hij het beste kon denken. Sindsdien staat 'Doing a Bradbury' in Australië voor 'iets bereiken tegen alle verwachtingen in. En dat is ook mijn stellige overtuiging: elk kind kan goud winnen!'"

JOHNNY THE BAGGER

"Johnny heeft het Syndroom van Down en werkt in een Amerikaanse supermarkt. Hij is een zogenaamde 'bagger', die klanten helpt met boodschappen inpakken. Op een dag trekt de supermarkt een externe adviseur aan om de omzet van de supermarkt omhoog te stuwen. Zij vraagt elke medewerker iets te bedenken dat daaraan kan bijdragen. Johnny denkt meteen dat hij daar niets aan kan bijdragen, maar de adviseur denkt daar anders over: 'Ik heb het volste vertrouwen dat jij daar iets op kunt verzinnen'. Dus gaat hij huiswaarts, kruipt achter de computer en krijgt een idee. Hij bedenkt dagelijks een 'Thought of the Day', en stopt die

in de boodschappentassen van de klanten. Na een paar weken is de rij mensen die door Johnny geholpen wil worden drie keer zo groot als bij de andere baggers. Waarom? Iedereen wil de 'Thought of the Day' hebben. Moraal van dit verhaal: iedereen heeft iets te bieden. Ook de meest complexe, vervelende of ronduit irritante kinderen uit de klas."

'De meest autistische mens, is de mens die niet in staat is contact te maken met de autistische mens'

DR PAUL ROSENHAN

"In 1972 verzon dr. Paul Rosenhan een vorm van schizofrenie die niet bestaat. Hij meldde zich bij een kliniek, en werd geaccepteerd als psychiatrische patiënt. Toen hij eenmaal binnen was ging hij meteen weer volstrekt normaal doen. Maar wat bleek? Personeelsleden vonden hem nog steeds gek. Terwijl de patiënten al lang zagen dat hij dat niet was. Acht keer heeft hij hetzelfde experiment gedaan, met acht keer exact dezelfde uitkomst. Dus: hoe kijken wij eigenlijk naar mensen? Wat nemen wij waar? We delen de wereld zo makkelijk in, in gezond en ongezond. Maar wie bepaalt wie dat is en wie niet? Hebben wij het lef om voorzichtig te zijn met ons oordeel, om echt te kijken?"

Wat Mijland betreft is passend onderwijs een voortdurende zoektocht naar betekenisvol zijn in relatie tot anderen. "Ik hoop als vader, leerling, oud docent en vooral als mens dat we van kinderen geen objecten maken, maar subjecten.

Dat we van hen geen meetbare dingetjes maken, maar personen die ertoe doen, die okay zijn zoals ze zijn, betekenisvol zijn, gezien worden, en het gevoel hebben nodig te zijn."

IN DE PRAKTIJK

"Kijken naar het perspectief van de ander: daar gaat het om. Niet overal zelf invulling aan geven. Ik verzorg op basisscholen trainingen voor docenten over hechting en trauma bij pleegzorg. Dan is steeds de boodschap: kijk achter het gedrag. Het verhaal van Ivo Mijland is voor mij een bevestiging dat we daarmee door moeten gaan."

Angela Peeters, Triangel

Tips

VOOR IN DE KLAS

"Luisteren naar kind en ouders, is het allerbelangrijkste."

MONIQUE WINKEL
Ambulant begeleider en
adjunct-directeur Triade

"Wijs jouw directie op 'Positive Behaviour Support'. Dat helpt om een visie te ontwikkelen"

LOES SCHALKEN
Triade Eindhoven

"Beschouw ouders als deskundigen van hun kind."

INEKE VERMEULEN
Intern begeleider
Casimirschool Gouda

"Goed luisteren en observeren betekent vaak: stil kunnen zijn."

WILCO VEENENDAAL
Counselor
de Amersfoortse Berg

"Ik ben voor minder protocollen en meer tijd (of de tijd nemen?)"

MICHEL VERZELLENBERG
directeur
Back to Basic

"Focus op behoefte van het kind, in plaats van op jezelf als docent."

ROLAND MOL
Adjunct-directeur
onderbouw Kempenhorst

"We moeten vanuit verwondering verbindingen leggen tussen onderwijs en zorg."

KARIN VERKOOIJEN,
Combinatie Jeugdzorg en
Onderwijscoördinator
s.o. de Rungraaf

"Bekijk situaties puur vanuit het kind. Ook lastige situaties."

KIRSTEN BOS
Zorgcoördinator SintLucas
Eindhoven

"Om ervoor te kunnen zorgen dat een kind goed tot zijn recht komt, moet je naar school en thuis samen kijken."

ANGELA PEETERS
Ambulant hulpverlener
de Triangel

"Docenten, zorg dat je het kind ziet!"

NIENKE BOSBOOM
docente
Heerbeek college

"Achterhaal waarom een kind zich negatief gedraagt, er is altijd iets aan de hand"

WIENE MEURS
Coördinator begeleiding
SintLucas Eindhoven

EN NU IK

BUITEN DE LIJNTJES

"Als ambulante begeleiders gingen wij altijd al uit van de gedachte het kind centraal te zetten. Dat wordt in dit magazine prachtig vanuit verschillende perspectieven onderstreept. Het vergroot bij mij de urgentie dat je altijd op zoek moet naar de mogelijkheden van een kind. Dat ga ik nog meer naar buiten uitdragen. Vergeet niet buiten de lijntjes te denken!"

Erica Provoost, ambulante begeleider

INSTEKEN OP KWALITEITEN

"Ik wil leerlingen anders tegemoet treden. Hoe? Door voortaan meer in te steken op hun kwaliteiten. Daar is iedereen bij gebaat. Vervolgens moeten we onze schoolleiders er nog wel van zien te overtuigen dat slagingspercentages van ondergeschikt belang zijn."

Frank Lampenscherf, leerlingbegeleider De Heemgaard

MAATWERK

"We moeten van de kwaliteit van kinderen uitgaan. Daarom moeten we ook niet over, maar met kinderen praten. Ik geloof niet in standaarden, maar in maatwerk. In dit magazine vind ik theoretische onderbouwingen en handvatten om andere mensen mee te krijgen."

Marjolein Hoevenaars, zorgcoördinator Jacob-Roelandslyceum

ANDERS BENADEREN

"Helaas is het onderwijs nu (nog) niet ingericht om te kijken naar de kwaliteiten van leerlingen. Maar er is wel iets veranderd in mijn denken: lastige leerlingen ga ik anders benaderen. De tip om hen bijvoorbeeld de laatste tien minuten van een les een podium te geven - en hen daarmee even echt te zien - ga ik zeker uitproberen."

Anne-Marie Elissen, docent en zorgcoördinator

HET KIND VOOROP

"Er wordt zoveel getoetst en gelabeld, maar moeten we dat eigenlijk allemaal wel weten? Moeten we niet uitgaan van de kwaliteiten en de ontwikkeling van een kind? Door de hele administratieve rompslomp kom je daar vaak niet aan toe. Mede door het verhaal van Emiel van Doorn voel ik me geïnspireerd dat meer te gaan doen. Gewoon lesgeven, met het kind voorop!"

Oscar Pijl, kerndocent tekenen en LWOO

NIET STEEDS WIJZEN

"Het is best arrogant dat wij vinden dat we kunnen bepalen wat normaal is. We moeten meer kijken naar ons eigen gedrag en niet steeds wijzen naar de leerling. Nu meten we ook de verkeerde dingen; door ons cijfertjesdenken, benutten we de kwaliteiten van leerlingen niet. Maar als we dat echt willen veranderen, moeten we naar Den Haag."

Joke van Wingerden, leerlingbegeleider De Heemgaard

